

ارتباط شخصیت پیامبر با

زندگی من

مقاله فشرده و جالبی ازیک بانوی دانشمند تازه مسلمان خارجی که انعکاس اسلام را در روح خود شرح میدهد ، با متن انگلیسی آن ؛ بمناسبت شماره مخصوص مجله از نظر خوانندگان محترم میگذرد .

پیش از آنکه اسلام بیاورم زندگی برای من مفهومی نداشت ،
اسلام به زندگی من مفهوم بخشد !

ومذهب بودند، و بقواین اخلاقی پایبندی داشتند ولی معتقد بودند که مراسم اخلاقی و رفتار انسانی هیچگونه رابطه‌ای بادین ندارد، و حتی ارتباط این دو معنی را بایکدیگر درک نمیکردند . آنها موضوع سزا و جراحت پس از مرگ را باور نداشتند و اینگونه معانی راجزء خرافات و بیادگار دوره‌های گذشته می‌پنداشتند و نیز باور نداشتند که در عالم خدائی وجود دارد ، و در کارهای مخلوق‌مدخله میگذرد و در خواسته‌ای مردم مؤمن جواب میدهد ، و باز بهیمین سابقه و بهمین دلیل از پذیرفتن معنی و مفهوم «پیامبری» امتناع داشتند .

پس از سپری شدن دوره کودکی ، زندگی من همیشه چهره مذهبی داشته است و حتی بعد از رسیدن به سن بلوغ در هنگام جوانی که «از گنیسه‌های یهود» و «گلیساها» سرخورده بود احسان مذهبی در نهاد من باقی بود زیرا همیشه در جستجوی آن حقیقت مطلقاً بود که به قوهای بزنده‌گی انسان معنی‌می‌بخشد ، وجهت و هدف میدهد . ولی محیط زندگی من رنگ مذهبی نداشت : خان‌واده من ، و دوستان ایشان همه کاملاً در جامعه آمریکائی مستهلک شده بودند . آنها مردمی پاکیزه و محترم و هوشیار و بلند فکر

«آمریکا» مرادف با کلمه «ترقی» است زیرا امریکا تنها کشوری است که فلسفه‌های کهن و جامد و سوم اجتماعی قدیمی و مذهبی چندان در آن جا وجود ندارد و از این لحاظ امریکا میتواند هر روز تنبیرات خلاقه و تازه‌ای را ایجاد کند!

من هیچ وقت در این گونه «تحویل پرستی» سهمی نداشتم، و از کسانی بوده‌ام که بی‌قید و شرط عاشق «اینگونه تحول» باشم. برای من فقدان «ثبات» و بودن «استقرار» در هر چیزی بمعنی نفی و انکار آن است و این چنین وضعی زندگی را برای من سطحی و احمقانه جلوه میدهد (۱).

آرزو و عطش من همیشه متوجه «مطلقها» بوده نه «چیزهای متفاوت و زودگذر»، با اینحال نه «مسیحیت» میتوانست من را راضی سازد و نه «یهودیت».

* * *

از کجا به اسلام راه یافتم؟
من از اندیشه‌های محدود کنیسه برگزار بودم، و هیچ وقت نمیتوانستم خود را باعقارهای مبهم و پیچیده و غیرقابل درک مسیحیان، و سازش‌های نامحدود کلیسا با مقاصد اخلاقی و اجتماعی و سیاسی و اقتصادی تطبیق دهم!

وقبکه با اوضاع «کنسس» و «کلیسا» مواجه میشدم احساس میکردم هر دو مرکز معلو افساد و

بعض اینکه تو انستم اندکی در کارها فکر کنم و چیزی بفهم، از زیر نفوذ ارزش‌های رایج در اجتماع که هدف آن لذت و عیاشی و خوشکدرانی بود برگزارشدم، و از آن بالاتر اینکه آرزو داشتم کارهای را انجام دهم که «از زندگه و جاوید» باشد.

از آنجاکه چنین هدفی و رسیدن به چنین مقامی در دسترس مردم نیست لهذا تصویر میکنند که شخص باید از تفکر در چنین موضوعاتی خودداری کند و تا جاییکه میتواند بخوشکدرانی سرگرم شود و از لذتهای زودگذر زندگی و آسایش و عیش و نوشی که زندگی جدید امریکا بحد و افراد اختیار مردم قرار داده، برخوردار گردد.

بدیهی است در چنین حالی بهیچوجه نباید کسی پرسد: چرا مامتو لشده‌ایم؟ و که همارا خلق کرده‌است؟ و هدف زندگی ما چیست؟ و چرا باید بمیریم؟ و پس از مرگ چه بر سر ما خواهد آمد؟ که اگر چنین مسائلی مطرح شود، انسان دچار محرومیت و بدینی و افسردگی و دلسردی خواهد شد!

باری آمریکائیها غالباً مورد تحسین و پسند خاطر بیگانگان می‌شوند بدان جهت که مردمی «جامد» نیستند بلکه «تغییر و تحول» را تا سرحد پرسش دوست میدارند، و مطابق تشخیص این دسته که افراد مترقبی نامیده میشوند، کلمه

(۱) کتاب «اول اخلاق مابعد تمدن آنها» این مکتب را تبریغ میکند.

تفاوت است؟

باز دریافتیم که این امتیازات به زندگی انسان معنی می‌بخشد؛ و مسیر انسان را در زندگی تعیین می‌کند، در صورتیکه درساً این مذاهب، حقیقت تغییر شکل داده و وارونه و محدود گردیده و اجزای آن از یکدیگر گسیخته شده است.

اگر کسی از من پرسد که چگونه باین نتیجه رسیدم فقط می‌توانم بگویم: تجربه و آزمایش شخصی من کافی بود من اتفاقاً کندور رضایت خاطر بمن بیخشد، بدین طریق گرویدن من به اسلام رضایت خاطری به من داد مقرن با آرامش وجود و سکون قلب، ودلی آرام باشیاق بسیار شدید!

برخلاف بعضی افراد که به آئین اسلام گرویده‌اند؛ وضع من طوری است که هیچ وقت حضرت پیغمبر (ص) را در خواب ندیده‌ام، و نیز برای من اتفاق نیفتاده است که بر اثر ریاضتهای صوفیانه و آن گونه عوالم رؤیایی؛ یا تظیر قائلی نمایشنامه‌های دراما تیک (دادستانهای جالب و شیرین) که روی اشخاص اثر می‌گذارد چنان پیش‌آمدۀ‌ای روی داده باشد.

از این گذشته ایمان دارم که همیشه قبل از مسلمان بوده‌ام حتی پیش از آنکه بدأ نیم چیزی بنام اسلام وجود دارد! و مسلمان شدن من به صورت فعلی: اصول‌جنبه رسمیت پیدا کردن داشته و پس از مسلمان شدن به هیچ وجه تغییر ریشه داری در قلب من حاصل نشده بلکه آنچه را سال‌ها در آرزوی وصول به آن بوده‌ام و در آن باره فکر می‌کرده‌ام، حالاً سماً به آن عمل می‌کنم (۱)

هنگامیکه مشغول آموختن تعلیمات یهود بودم برای من طبیعاً الزام آورد بود که در خصوصیات این کیش و مذهب از لحاظ تاریخی درمنابع بسیار نزدیک به یهودیت - که عرب باشد - کنجکاوی کنم. آنوقت دریافتیم که تحقیق و مطالعه در خصوصیات اعراب نیز بدون شناختن اسلام و تمدن اسلام مقدور نیست؛ و سپس به مχض اینکه کشف کردم که اعراب اسلام را بزرگ نگرفند؛ بلکه بر عکس این اسلام بود که اعراب را بزرگ گرد تمايل پیدا کردم تا جائیکه بنوانم راجع به دین اسلام اطلاعاتی کسب کنم.

برتری «قرآن» بر «عهد قدیم» از اینجا مسلم شد که اسلام برخلاف ملیت پرستی محدود و خشک موجود درمنابع و مدارک «یهود» دینی است جهانی و از هر جهت عمومی و همگانی و کامل، و چون جنبه‌های کلی و عمومی جهانی بودن اسلام با توجه به برتری اخلاقی آن در پیشرفت و تکامل تاریخی از لحاظ مذهب و تمدن اثر عمیق گذاشته است، به این معانی و مفاهیم شکل داده است.

* * *

پیش از آنکه اسلام بیاورم مسلمان بودم!

عطش من با درگ ارزش‌های مطلق در اسلام تسكین یافت، و هرچه از اسلام به دست آوردم تشخیص دادم که حقیقی و خوب و زیباست و

۱ - سخن این بانوی تازه مسلمان، انسان را به یاد آیات و روایاتی که اسلام را «آئین فطرت» معرفی می‌کند، می‌اندازد.

گوشه‌ای از زندگی پیامبر

صداقت و طهارت زندگی مقرن بازهد و تقوای آن حضرت در جریان امور روزانه از هر جیش مشهود بود و بسیار منظم.

هر روز پس از آدای نماز صبح مشغول پذیرائی واردین و به تعلیم و تربیت آنها می‌پرداخت و منازعات را خاتمه میداد و با مورقضائی رسیدگی می‌کرد از سفیران پذیرائی می‌نمود و مطالبی را برای نامدهای صادره انشاء می‌فرمود و آنگاه مجلس به پایان میرسید.

وقتیکه مراسم پذیرائی عمومی و رسیدگی بکارها خاتمه می‌یافتد؛ تزدهم رسان میرفت و به احتیاجات آنها رسیدگی می‌کرد و حتی برای خرید شخصاً بیازار میرفت. پس از آن دعای مختصه‌ی میخواندو به عیادات ییماران و بینوايان می‌پرداخت و به ملاقات دوستاش می‌شناخت سپس برای ادادی نماز ظهر به مسجد میرفت و پس از مراجعت؛ اگر غذاهایی در دسترس حضرتش بود آنرا صرف می‌کرد و پس از آن برای استراحت مختصه‌ی با طلاق دیگری میرفت و بعداز آن برای ادادی نماز عصر دوباره به مسجد می‌رفت.

از آن پس با حضرت نزد خانواده اش می‌رفت و با آنها می‌نشست و چه بسا که کودکانی و قشنگ را می‌گرفتند. پس از آن نمازمنرب را میخواند و غذایی که داشت صرف می‌نمود و نمازاعشاء را میخواند و می‌خوابد و باز بلند می‌شد و بدعا و نماز مشغول می‌شد و باز برای مدت کوتاهی به بستر می‌رفت تا هنگام نماز

چرا به سراغ حدیث و تاریخ اسلام رفتیم؟

باری پس از مطالعه دقیق قرآن متوجه شدم که بدون تحصیل مقداری از احادیث مریوط به قرآن، فهم آن کامل نیست زیرا برای تفسیر قرآن چه کسی شایسته‌تر از آن شخصیتی است که قرآن برا وحی شده است.

قرآن برای ما طرح و نقشه کلی و روئی مطالب و مسائل زندگی را بشکلی که اسلام مقرر داشته آماده ساخته ولی تشریح جزئیات ضروری مطالب و مسائل برعهده «حدیث» است.

کسانیکه اعتبار و اصالت حدیث را برای تفسیر قرآن قبول ندارند؛ باید بدانند وقتیکه از یکی از همسران پیغمبر اکرم (ص) خواستند تا اخلاق آن حضرت را توضیح دهد گفت: «خلقه‌القرآن» یعنی اخلاق و رفتار پیغمبر (ص) عیناً قرآن است.

به تعبیر دیگر زندگی روزانه آن حضرت تصویری است حقیقی از تعلیمات قرآن وجودش مظاهر تجسم همه فضائلی است که بوسیله قرآن تشریح شده است. صفاتی که در دوران کودکی حضرت، رفتار او را چه در مقام همسایگی، چه در کسوت بازار گانی، چه درست همسایگی، چه در مقام همسری، چه بعنوان فرماندهی لشکر، چه بصورت واعظ و مبلغ، چه بشکل مهاجر رنج دیده، چه در طریق دوستی و رقابت، چه بعنوان دزمونه، چه در حال پیروزی، چه در مقام قضاوت و وضع قانون؛ چه در حال حکومت و فرمانروایی، وبالآخر از همه، چه به صورت یک شخص مؤمن و پرستنده خدا، همه و همه جا تصویر و تجسمی بود از کتاب خدا (۱).

(۱) کتاب زندگی محمد (ص) تألیف عبدالحمید صدیقی.

ای پیغمبر خدا ا دست و سینه دخترت بواسطه
آسیا کردن گندم و جو و آردن آب ، ورم کرده است
و همیشه خانه را خودش تنظیف میکند و باقی خدمات
خانه را نیز خودش عهده داراست ولیا سهارا خودوی می-
شود . از این رو پیشنهاد کرد تم از شما تقاضا کند
یکی از این اسیران را برای کمک او پیغمبر (ص) می-
باشد . پیشنهاد دخترش موافقت نکرد و بجای آن نیایش
مخصوصی به او بداداد که مایه آرامش روح و تن او
باشد و فاطمه خوشحال به خانه برگشت (۲)

حالا بینیم همسران پیغمبر (ص) چگونه وقت
می گذرانیدند ؟

عایشه می گوید میمونه زاهدترین و صادق ترین
همسران پیغمبر (ص) بود . این بانو همیشه یامش نول
عبادت بودیا سر گرم کارهای خانه و هر وقت فراغت
پیدامی کرده اند اینها ایش را مسواک می نزد .

این نوع کار بامذاق با نوان طرفدار نهضت جدید
با اصطلاح «آزادی زنان» ساز گار نیست ، زیرا آنها از
اینگونه کارها وحشت دارند و بدون تردید بمن
خواهند گفت :

توزن روشن فکر و متجددی هستی و در قرن پیشتر
در آمریکا متولد شده ای ؟ چگونه بر چنین زندگی
بد ظاهر تنگ و محدود و قبیر اندی صحنه میگذاری ؟
جواب من این است که من چون مسلمان شدم ام
نمیدانم که دن نظر پیغمبر عمق و واقعیت
زندگی از تشریفات آن بدرجات مهمتر
بوده است .

صبح فراغی رسید پس از ادای نماز صبح دوباره بکار
شروع می کرد .

انرژی ، قدرت و نیروی ذاتی آن حضرت فوق العاده
بود و بندرت از خستگی شکایت میفرمود (۱)
حالا بینیم این زندگی زاهدانه در فعالیتهای
زنان خانواده آن حضرت چه تأثیری داشت ؟
روزی حضرت علی (ع) بیکی از شاگردانش
فرمود :

میخواهید استان فاطمه ! عزیز ترین و محبوبترین
دختر پیغمبر (ص) را برای شماتش ریح کنم ؟ پس از آنکه
شاگردش جواب مثبت عرض کرد فرمود «چون
فاطمه شخصاً کند یا جورا بوسیله دست آس خرد
میکرد دستش ورم کرد . و باز چون شخصاً برای خانه
بامشک چرمی آب می آورد سینه اش متألم شد . خانه
را خودش حاروب میکرد ولباسش کثیف می شد .
روزی عده ای اسیر بمدینه آوردند من باو گفتم :
واز پدرتان در خواست کنید تا از میان این
اسیرانی که آمدند یکتن را برای خدمتگزاری
در خانه در اختیار شما بگذارد ، تا به شما کمک
کند .

فاطمه نزد پدرش رفت و چون بسیار محجوب بود و
جمعیت زیادی در خدمت آن حضرت بودند جسارت
نکرد این تقاضا را بعرض بر ساند .
روز دیگر پدرش بخانه می آمد و از فاطمه پرسید:
آیا دیروز برای کاری نزد من آمده بودی ؟
فاطمه از شرم چیزی نگفت و ساكتماند ، من گفتم :

(۱) مدرک سابق (ص ۶)

۲ - نقل از کتاب داستانهای از صحابه تألیف مولانا ز کریا .

سایه پیروی از تعالیم قرآن و اسلام امکان پذیر است و نتیجه آن سعادت ابدی است در سال نهم هجری در توبک (سوریه) حضرت

پیغمبر (ص) فرمود: «ای مردم! بهترین بیان کتاب خداست و معتبر ترین سرمایه کلمه تقوی؛ و بهترین مذهب‌هادین ابراهیم، و مقدم بر همه طبقات پیروان محمد (ص)؛ و بهترین دعاء استرحام و تضرع و استدعا از خداست، لطفیت ترین داستانه آفرآن است و بهترین اعمال، آن عملی است که بانیت صادق و تصمیم قاطع انجام گرفته باشد و بدترین کارها بعدت در مذهب است. بهترین راههاراه پیغمبران است، بهترین مرگها شهادت در راه خداست. بدترین کوریها گمراهی پس از هدایت است بهترین کارها آن کاری است که فایده و خیری در آن باشد. بهترین هدایت آن هدایت است که بدان عمل شده باشد. بدترین کوریها کوردلی است... چیز‌اندک و سو دمند بهتر از زیاد و اغوا کننده‌است. بدترین پوزش خواهی آن پوزش خواهی است که هنگام مرگ بزرگ آید و بدترین افسوسها آن افسوسی است که روز قیامت احساس شود. (۱)

بدینظر بیان پیغمبر اسلام (ص) بمن شخصاً و بهم افراد نوع بشر عموماً و برای همه اعصار و قرون، و برای همه‌جا مقصود و هدف ارزندگی بشرعاً الہام فرموده و توضیح داده است که چه چیزهایی نمر بخش و مهم و چه چیزهایی بی‌اهمیت و بی‌فائده است.

* * *

اولین گام در زندگی ماشینی امروزه این است که باید فعال بود و همیشه در حرکت و این طرز کار بعنوان امنیاز عالی شناخته می‌شود.

* * *

هدف زندگانی انسان از دیدگاه اسلام

تجربه زنان و مردان متعدد امر و زمان و گوناگون است ولی افکار آنها سطحی و بی ثبات و متلون و بسیار کم عمق است. در نظر پیامبر (ص) مقصود از زندگی انجام دادن کارهای بزرگ است نه هوسرانی و خوشگذرانی. خوشوقتی و شفعت واقعی محصل طبیعی خرسندی و رضایتی است که از انجام دادن وظائف وجودی برای انسان روی میدهد.

درجهان مادی امروز، انجام کارهای بزرگ عبارتست از موفقیت در رشته‌های هنری، و علوم طبیعی و تحصیل ثروت (در صورتی که شخص استثنائی دارای موهبتی باشد) یا بدست آوردن درآمد و ثروت فراوان از کسب و کار و بازار گانی.

ولی در اسلام مقیاس موفقیت انجام دادن «کارهای بزرگی است که آثار آن پایدار و جاویدوار زیمند باشد» و اینگوئه موفقیت فقط بواسیله اعمال خیر و ثمر بخش و (سازندگی) و خودداری و احتراء از ایشی و دعه کاری و برگزار بودن از ارتکاب گناه انجام پذیر است و بس!

آری انجام کارهای بزرگ و ممتاز در

۱ - نقل از خطبه‌های محمد (ص) تألیف محمد عبیداً کبر.

مصالح و منافع افراد با ایمان باید تابع مصلحت و منفعت جهان دیگر (و سعادت جاودیان) باشد . ایمان و فدا کاری اور در راه خدا بی نظیر بود و هدف زندگی را باید نظریق بالاتر از آن میدانست که فقط به نکات و وجهات مادی مقید باشد هر شب قبل از آنکه بخوابد با تصریع می فرمود :

«ای خدا ! مرآ از مسئولیتهای رستاخیز نجات بدء .

«ای خدا ! بنام تو می میرم و بنام تو زندگی می کنم » ! (۲)

مواهب زندگی مادی ممنوع نیست

پیامبر (ص) برخلاف روش هندوها و بودائیها و مسیحیت کلاسیکی ، «رهبانیت» و «آنزو» و «در فنا خود گوشیدن» را بنوان زندگی روحانی؛ شست و مردود دانسته است ولذت‌های مشروع زندگی و تمادل و توازن کامل و احساسات و عواطف را تحریم نکرده است : رسول اکرم (ص) گاهی مزاحهای لطیف داشت حتی گاهی با کودکان در بازیهای آنها شرکت می فرمود ولی با این حال به هیچ وجه از این توصیه خودداری نمی فرمود که

۱ - نقل از دعاهای حضرت پیغمبر (ص) تألیف عبدالحمید صدیقی .

هر گز تن به پستی مده

امیر مؤمنان علی (ع) می فرماید :

اکرم نفسك عن کل دينة و ان ساقتك الى الرغائب فانك لن تتعاش بعاتبدل من نفسك عوضا ولا تكن عبد غيرك وقد جملك الله حررا .

: خود را از تن دادن به پستی برگزار دارا گرچه تورا به مقصد بر ساند زیرا هیچگاه سرمایه ای را که در این راه از کف میدهی به چیزی جبران نتوانی کرد ، و بنده دیگری میباش که خداتورا آزاد آفریده .

«نهج البلاغه»